

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET ZIT IN DE FAMILIE

blijspel in twee bedrijven

door

Paul Pans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.1489

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET ZIT IN DE FAMILIE* op te voeren moet de naam van auteur *PAUL PANS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1992 Toneelfonds J. Janssens/Paul Pans
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HET ZIT IN DE FAMILIE

=====

Personages :

ERNEST : † 40 jaar, pantoffelheld
GERMAINE : zijn vrouw, de baas in huis
MARIJKE : hun dochter, 18 jaar
BOMPA : de vader van Germaine
BOMMA : de moeder van Germaine
KLEPKES : de nieuwsgierige buurvrouw
TUUR : veldwachter, plichtsbewust
MAURITS : melkboer, typische dorpsfiguur
POLLEKE : de vriend van Marijke

Decor :

Eenvoudig bemeubeld vertrek.
Achteraan algemene opkomst (voor deur)
Links deur naar slaapvertrekken, rechts de keukendeur

Eerste Bedrijf :

Of wat er zich allemaal in een gezin kan afspelen op een zomerse zondagmiddag, als de vriend van de achttienjarige dochter Marijke voor de eerste keer binnenkomt...
Net nu vader Ernest, de pantoffelheld, een stevig boompje kaarten wou leggen met zijn vrienden, Maurits de melkboer en Tuur de veldwachter.
Moeder Germaine, zo een bazige vrouw vind je maar weinig, dwarsboomt echter de plannen van haar man.
Bomma en bompa volgens alles nauwgezet, net als buurvrouw Klepkes trouwens.

Tweede Bedrijf :

Driekoningenavond, het jaar nadien...
Het pannekoekenfeest wordt voorbereid. Maurits en Tuur komen voor een goed doel aan de deur zingen, net nu buurvrouw Klepkes weer eens op visite is.
Marijke en haar vriend Polleke worden ook verwacht, maar waar blijven ze toch ?
Lang moeten we echter niet op het antwoord wachten, eens zij ten tonele verschijnen. Er"scheelt" inderdaad "iets", maar het blijkt dat het in de familie zit !

EERSTE BEDRIJF

(Een zomerse zondagnamiddag)

(Ernest drinkt met genoeg "een witteke"...))

GERMAINE : (roept kwaad vanuit de keuken) Ernest... Errrneeest !...

ERNEST : Verdorie... onze gendarm... (wil fles verstoppen, weet niet waarmee gebleven) ... Ah... dat is 't... (zet de fles naast het beeld van O.L.Vrouw op de schouw - aan de linkerkant stond al een lege jeneverfles met enkele bloemen d'ier in - rukt enkele bloemen uit de "linker vaas" en zet ze in de "volle" jeneverfles.)

GERMAINE : Errr...nnnest...

ERNEST : Die zullen een zalige dood sterven... (gooit vervolgens zijn "drupglaasje" in de vuilnisemmer, haast zich naar de canapé, doet een pantoffel uit en gaat zitten; hij zet die pantoffel op zijn hoofd en doet alsof hij slaapt.)

GERMAINE : (grommend op uit keuken) (ziet Ernest nog niet zitten) ... Maar waar zit die paljas weer ?... (ziet Ernest nu zitten en wordt nog kwader :) ... Ernèst...

ERNEST : ("schrikt" hevig - pantoffel valt van zijn hoofd)

GERMAINE : Waarom zit je altijd te slapen met een pantoffel op je hoofd ?

ERNEST : (grijpt naar "de pantoffel" op zijn hoofd, maar vindt er geen) ... Een pantoffel ? Een sloef bedoel je moeder overste ?... Waar ?

GERMAINE : ... Ja een sloef... Hij ligt al op de grond voor je neus...

ERNEST : (ziet hem nu liggen) ...Oh...

GERMAINE : Waarom doe je dat toch ? We waren nog maar een week getrouwd en daar zat meneer met een pantoffel op zijn hoofd.

ERNEST : Tja... een pure gewoonte geworden... haast symbolisch...

GERMAINE : Symbolisch... Symbolisch... allemaal kletspraat... (trekt een paar keer de neus op) ... Zeg, je ruikt precies weer naar de drank ?...

ERNEST : Dat zal wel de geur van mijn kousen zijn... er is geen druppel sterke drank in huis...

GERMAINE : Ja... da's waar ook... maar allez... met jou weet je nooit.

ERNEST : (terzijde :) Had ik maar alles van haar geweten, ik was nooit getrouwd...

GERMAINE : Wat mompel je daar achter mijn rug ?...

ERNEST : Ik declameer maar een tekst van André Hazes...

GERMAINE : Ach, jij bent nog altijd dezelfde losbol als vroeger...

ERNEST : Ja, ja... maar niet vergeten, eh... op ieder potteke past een deksel...

GERMAINE : Maar zo'n deksel had ik beter nooit gezien...

ERNEST : (bekijkt even zijn onderbuik) ...Hela, hela... (hoofdschuddend)

GERMAINE : Jij bent bijna nooit thuis...

ERNEST : En daar kom je nu mee af, nu dat net wél thuis ben...

GERMAINE : Och hemel... tegen jou kan ik niet praten...

ERNEST : Dat hoor ik... maar tegen me schreeuwen kun je wél...

BOMMA : (zingend op uit slaapkamer, gevolgd door bomma) ...

Plaisir d'amour... Jullie laten je wakker nogal aflopen... We wilden juist een uiltje vangen...

BOMMA : ...Ja...

ERNEST : En heb je hem niet vastgekregen ?...

BOMMA : Nee,... net toen ik hem wou grijpen, gingen hier enkele fikse donderslagen af...

ERNEST : Ja... Germaine staat vandaag aan 't weer... vandaar...

GERMAINE : Je zou hier wel eens uit je sloef schieten...

BOMMA : Zolang het maar niet met echt buskruit is, valt het nog mee.

ERNEST : Ja ?... Vanop afstand gehoord !...

GERMAINE : (tegen Ernest) En maar klagen, hé...

BOMMA : Germaine,... zo heb ik je toch niet opgevoed ?!...

ERNEST : 1 - 0

GERMAINE (tegen bomma) Moederke, nu moet je eens horen... Wie is hier eigenlijk de baas ?...

BOMMA : Ernest...

ERNEST : 2 - 0

GERMAINE (tegen Ernest) Ach flierefluiter... zeveren dat het van je kinnebak afloopt, dat kun je...

BOMMA : Asjeblief Germaine... een beetje meer respect voor je man...

ERNEST : 3 - 0

BOMMA : Als hij werkelijk zo'n dwaas is, dan had je dat maar eerd er moeten inzien.

ERNEST : 4 - 0... Dank u schoonmoeder, zo'n goeie heb ik nog nooit gehad. (pakt bomma even lief vast)

GERMAINE : Je schoonmoeder opvrijen, dat doe je...

ERNEST : Nogal wiesdes... als de dochter niet meer wilt, kun je het nog altijd met de moeder proberen... een taktiek als een ander...

GERMAINE : (pakt vaas van de tafel en dreigt te gooien) Hou me tegen of ik doe ongelukken...

BOMMA : Germaine ! Nu is 't meer dan genoeg !...

ERNEST : (tegen bompa, die het bekvechten aandachtig gevolgd heeft) Hoe vind je die twee ?...

BOMPA : Geweldig ! Precies familie van mekaar...

ERNEST : Da's raak, bompa... de nagel op de kop...

GERMAINE : (barst in hysterisch snikken uit) Het gaat niet meer... het gaat niet meer... (laat zich op een stoel vallen)

BOMMA : Kalm toch...

ERNEST : Nu wordt het menens...

BOMPA : Ik krijg ook stilaan die indruk. Trees, ga even met Germaine naar de keuken, daar komt ze wel tot rust.

BOMMA : Ja Jef, dat zal het beste zijn... Kom Germaine... (leidt Germaine weg) Laat de gezelligheid van de keuken maar over je komen... (beiden af)

ERNEST : (mijmerend) Rust... rust... en vrede... zeg dat maar tegen een atoombom...

BOMPA : Rustig aan, kerel, verman je, in de beste families komt al eens ruzie...

ERNEST : Eens, ja... maar niet dagelijks.

BOMPA : Kop op, de tijd brengt raad...

ERNEST : Hopelijk wel... (even stilte)

BOMPA : A propos, hoe was het gisteren met de lotto?...

ERNEST : De lotto ? Nog zoiets als de vrouwen... Je steekt er veel geld in, en 't brengt niks op, tenzij voor enkelen, maar die hebben het gewoonlijk niet nodig. Alle water loopt immers toch naar zee...

BOMPA : Bah, da's misschien nog het beste ook.

ERNEST : Dat denk ik niet... de wereld is onrechtvaardig...

BOMPA : Onrechtvaardig, onrechtvaardig... jullie hebben nog niets meegemaakt. Ik... ik ben geboren net na de eerste wereldoorlog, niets dan ellende... en dan de verschrikking van de tweede wereldoorlog... (met verheven stem) Sieg heil ! (imiteert Hitlergroet)

ERNEST : Pas op voor je reuma...

BOMPA : (gaat onverstoord verder) Het indrukwekkend geronk van eskaders vliegtuigen... ik zie ze nog altijd vliegen...

ERNEST : (komisch) Daar twijfel ik geen ogenblik aan.

BOMPA : ... en atoombommen hadden de Amerikanen ook al...

ERNEST : Ja, maar toch zo geen als Germaine.

BOMPA : (wordt steeds heviger) ... Die atoomaanvallen op Hiroshima en Nagasaki... huizen werden met de grond gelijk gemaakt, mensen verscheurd of verschroeid...

ERNEST : Precies ter plekke meegemaakt...

BOMPA : (herstelt zich) Oh nee, nee, euh... van horen zeggen...

ERNEST : Juist, maar dat is allemaal voorbij, bompa. De donkere oorlogswolken hangen hier nu in huis ... (wijst naar keuken)

BOMPA : Niet dramatiseren... Als jij een beetje voor zon speelt, zullen die wolken gauw verdwijnen...

ERNEST : Ik denk dat ik dan wel tien zonnen nodig heb.

BOMPA : Ach... zo'n vaart zal het wel niet meer lopen, die storm gaat wel over?..

ERNEST : Dat zegt Armand Pien (weerman) ook altijd... maar hem kun je eveneens niet geloven.

BOMPA : Heb moed en geduld, zo verdien je de hemel.

ERNEST : Laat ons daar nog maar over zwijgen, alhoewel ik mij daar wel goed zou voelen tussen al die engeltjes...

BOMPA : Maak je maar niet te veel illusies. Zelfs in de hemel zijn de meeste "posten" ingenomen door "mannelijke" wezens,... denk maar aan de aartsengelen Gabriël, Rafaël en Michaël...

ERNEST : Michaël ? Is dat die, die later dat sigarettenfabriek gebouwd heeft?

BOMPA : (vat de komische bedoeling) Oh... euh... juist, ja...

ERNEST : Sorry... maak maar een grapje...

BOMPA : Dat kan alleen maar deugd doen. Daar kikker je van op... zie je, het zonnetje begint al te schijnen...

ERNEST : Misschien wel... maar toch slechts op halve kracht.

BOMPA : De andere helft komt er wel bij... (direkt komt Germaine, gevolgd door bomma, op. Ze snikt nog even, snuit opvallen luid haar neus en stopt haar zakdoek weg)

ERNEST : Zo te zien wel...

BOMMA : De zaak is weer opgefrist... volgend hoofdstuk...

GERMAINE : (nederig) Vergeef me, ik ben vandaag te zenuwachtig. Je moet dat begrijpen, eh... onze aanstaande schoonzoon komt straks voor de eerste keer binnen.

ERNEST : En misschien voor de laatste keer... onze "schoonzoon"

GERMAINE : Ernest, geen vooroordelen eh...

ERNEST : Ten eerste, het schijnt een student te zijn... dat zijn mannen die hun handen zo staan. (toont handen naar buiten gedraaid - bedoelt "luieriken") Ten tweede : een schoonzoon is hij nog niet, er is keus genoeg op de markt. Mijn enige dochter, mijn Marijke (wordt emotioneel) zal niet de eerste de beste trouwen...

GERMAINE : Och Nesteke... (pakt hem even vast) je bent toch ne goeie sloeber.

ERNEST : Merci...

GERMAINE : Het doet me plezier dat je zo bezorgd bent over het welzijn van ons Marijke...

ERNEST : Ik zou niet willen dat ze zo verloren zou lopen als ik.

GERMAINE : Wat ? (kwaad)

ERNEST : Euh... als ik bijna ben geweest...

GERMAINE : Dan... dan... heb je toch nog een ander gehad voor mij?!

ERNEST : Natuurlijk...

GERMAINE : ... En toen we mekaar pas leerden kennen, zei je dat ik de eerste was...

ERNEST : Inderdaad, dat was om een goeie indruk te maken... maar ik heb die zin toen niet helemaal afgemaakt.

GERMAINE : Nee ?...

ERNEST : Ik wou in feite d'er nog aan toevoegen : "de eerste... die zoveel toeliet..."

GERMAINE : (is van de hand Gods geslagen)...

BOMPA : Ah zo, Germaine,... en ik dacht dat jij altijd een fatsoenlijk meisje was ?!

BOMMA : Zwijg jij maar Jef, jij hebt ook meer dan één zot ding in haar billen gepitst (geknepen)...

BOMPA : Dat... herinner ik me niet meer...

ERNEST : Dat is normaal he... dat was nog voor de tweede wereldoorlog. Jij liet de zon dan in feite fel schijnen, als ik bomma geloven mag ?!...

BOMMA : Ja, ja, hij stond in 't dorp bekend als de grootste charmeur.

BOMPA : Zwijg jij nu maar Trees, je hebt genoeg achter mijn gat gelopen. Je was zo zot van mij als Tielebuis...

BOMMA : Ja, da's waar... en dat ben ik nog steeds... (glimlacht)

ERNEST : Hoor eens aan, straks worden de oudjes nog rood...

GERMAINE : Ach... er is niets zo schoon als verliefd zijn, de ouderdom speelt geen rol...

BOMPA : Toch wel, vooral als het op de praktijk aankomt...

BOMMA : Jef toch !

ERNEST : (tegen bompa) Jij bent een kerel naar mijn hart.

BOMPA : Da's ook de eerste keer dat je dat zegt.

BOMMA : Beter laat dan nooit.

GERMAINE : Zo denk ik er ook over.

BOMPA : Je ziet het... zo een openhartig gesprek kan alleen maar ten goede komen aan de huiselijke sfeer.

ERNEST : Inderdaad... dat doet deugd.

MARIJKE : (vrolijk lopend op langs keukendeur) Moeke ! (kust Germaine) bomma... bompa... (kust beiden) vake... (vliegt hem om de hals, springt met de benen zond zijn middel en kust overvloedig. Iedereen kijkt verbaasd.)

ERNEST : Amaai, Marijke... hoe kom jij hier binnengevlogen ?

MARIJKE : Langs de achterdeur eh, vake...

ERNEST : Ja, ja... dat begrijp ik wel, maar ik bedoel... je bent zo "uitgelaten", zo uitbundig...

MARIJKE : Dat mag toch wel op de dag dat mijn vriend voor de eerste keer binnenkomt om kennis te maken met jullie...

ERNEST : Oh ja... maar je hebt toch niet "meer" van die "vrienden"?...

MARIJKE : Ach nee, vader, dat noemen ze tegenwoordig zo... vroeger, in de ouwe tijd, als jij met ons ma...

GERMAINE : ... Of met iemand anders...

MARIJKE : ... Of met iemand anders, da's al om het even, verkering had, toen was dat een "lief". Nu is dat een vriend...

BOMPA : En wat zeg je dan tegen een gewone vriend ?

ERNEST : Die hebben ze niet meer...

MARIJKE : Ook vriend...

BOMMA : 't Is tegenwoordig moeilijk om nog te kunnen volgen...

MARIJKE : De evolutie van de homo sapiens...

BOMPA : Wa's dat nu weer voor een beest ? Waar heb je dat vandaan ?

MARIJKE : Homo sapiens betekent : de ontwikkelde, verstandige mens,

bompa... Polleke spreekt daar nogal eens over...

BOMMA : Is dat dan zo "een geleerde tiep"?

MARIJKE : Bah... hij studeert voor doctor.

BOMPA : Dokter ?...

MARIJKE : Doctor in de rechten...

ERNEST : Advokaat bedoelt ze, bompa...

GERMAINE : Dan is het toch evident dat wij vrouwen even "over ons toeren" zijn...

ERNEST : Hoor eens aan... "evident"... Jij ziet minister Martens te veel op TV...

GERMAINE : Ja, en dat is ook een doctor in de rechten heb ik gelezen.

ERNEST : Als dat een referentie is... veel te hoge belastingen... en 600 000 werklozen...daar moet je nu net niet voor gestudeerd hebben...

GERMAINE : Ach... jij beziet dat nu eenmaal anders...

MARIJKE : Mijne Pol is anders, hoor vader... hij is "in perpetuum" met heel zijn "corpus" tegen belastingen en werkloosheid.

ERNEST : Allez zeg,... dat had ik niet verwacht.

GERMAINE : Plaag zo niet, Ernest.

MARIJKE : Geeft niet moeke... dat ben ik van vake gewoon. Maar... euh... liefste ouders en grootouders, gelieve mij nu te excuseren, want ik denk dat Polleke binnen tien minuten met de autobus gaat "arriveren"... en ik kan hem toch niet laten wachten, tot kwart voor achten... Tot straks ! (huppelt vrolijk de voordeur uit)

ERNEST : Die heeft het erg zitten... nu begint ze al te rijmen en te dichten, zonder haar achterwerk op te lichten.

GERMAINE : Wat wil je... jong en vol verwachting...

ERNEST : 't Zal wel vlug overgaan...

GERMAINE : Hoe was je zelf ?

ERNEST : Ik bedoel... het zal wel vlug overgaan als ze getrouwd is, maar zo ver zijn we nog niet... gelukkig maar...

BOMPA (tegen Ernest) Jaag jezelf niet op... kalmte alleen kan je redden.

ERNEST : Ik geef je graag gelijk bompa, maar dit lijkt me toch al een héél belangrijke dag...

BOMPA : Een veldslag is nog geen wereldoorlog.

ERNEST : Daar gaat ie weer, onze dappere krijger... onvermurwbaar

in de strijd.

BOMPA : Het moest nog maar eens oorlog zijn, je zou wel meer respect tonen... (gaat in een hoek zitten, uit het gezichtsveld van de voordeur, en leest een krant)

ERNEST : Ach... ik plaag toch maar...
(even stilte)

BOMMA : (zit al een tijdje te breien) Zeg, Germaine, heb jij nog melk ?

ERNEST : Ha,ha,ha,ha,ha,... Germaine heb jij nog melk ?... Da's een goeie, bomma .

GERMAINE : Wat sta jij daar nu te lachen ? Dat begrijp ik niet...

BOMMA : Ik ook niet... Is er nog melk in de koelkast ?

ERNEST : Oh... dat is al wat anders.

GERMAINE : Ik denk het wel, moeder, ik heb er straks nog een volle fles ingezet.

BOMMA : Goed, ik dacht er net aan dat ik onze poes vanmiddag nog geen drinken gegeven heb... (af keuken)

ERNEST : Verdorie, nu jullie over melk spreken, schiet mij ineens te binnen dat Maurits, de melkboer, en onze veldwachter Vandrogenbos deze namiddag komen kaarten. Miljard, miljard...

GERMAINE : Miljard, miljard... daar komt niks van in huis. Pak de telefoon maar, en leg het maar uit... euh... dat er een belangrijke familiale aangelegenheid op het programma staat,... en dat bijgevolg de kaartwedstrijd afgelast en verplaatst dient te worden naar een nog later te bepalen datum.

ERNEST : Jij bent net Carl Huybrechts, allez euh... wel niet zo knap, maar euh... op het gebied van het uit te leggen... ja, ja,... Je moet eens naar de BRT schrijven, misschien maken ze een nieuw programma rond jou : "Met Germaine aan zee"... of iets dergelijks.

GERMAINE : (beledigd) Ontploft!... En bellen zeg ik...

ERNEST : Ja, maar, wat moet ik nu eerst doen ?

GERMAINE : (streng gebiedend) Bellen zeg ik, ... of ben je doof?

ERNEST : In orde... in orde... ik heb al verbinding. (gaat naar de telefoon, draait nummer :) ..5..8..8..5..2..5..

(er wordt gebeld)

GERMAINE : Voilà, daar heb je het al... en zie me hier eens staan. Mijn haar is nog niet gekamd... (doet zenuwachtig)

ERNEST : (die geen aansluiting krijgt) Neemt niet op... zal al

onderweg zijn.

GERMAINE : Bel dan naar Vandrogenbos...

ERNEST : Maar die gaat toch altijd na de middag "pintelieren".
Ik kan toch niet alle cafés opbellen!?

BOMPA : Ik dacht dat ik de bel gehoord had... (spottend)

GERMAINE : (tegen Ernest) Vooruit... doe: dan open... ik loop
nog gauw naar de badkamer...

ERNEST : (doet open) Oh... madame Klepkes, ben jij het maar...
kom binnen...

KLEPKES : (op) Ben jij het maar?..Ben ik soms niet goed genoeg ?

ERNEST : Oh, natuurlijk wel, maar... wij veronderstelden dat het
"de vriend" van Marijke was.

KLEPKES : Ah... dan is die er nog niet?!...

ERNEST : Dat moet jij toch weten, madame Klepkes,... jij slaat toch
alles gade van achter het gordijn. Kom nu niet vertellen dat je
niet weet wie hier in of uit gaat...

KLEPKES : Ja, euh... je moet ook niet overdrijven.

ERNEST : (doet keukendeur open en roept) Germaine ! Loos alarm,
't is onze huisbewaarster, madame Klepkes. Je kunt nog gerust
een paar honderd grammen smink op je rimpels smeren. (deur toe,
terug op) Hopelijk heeft ze het begrepen.

KLEPKES : Ik zal maar gaan zitten, zeker ? (zet zich ondertussen
neer)

ERNEST : Voor mij moet dat niet... maar, nu je toch al zit, kun
je misschien even blijven zitten... de koffie is nog niet klaar.

KLEPKES : Ja maar, ja maar, euh... (de keukendeur vliegt open -
Germaine roept vanuit de keuken)

GERMAINE : Wat zei je daarnet, Nesteke ? (nu op, haren recht om-
hoog - kam in de hand - handdoek over de schouders) Is 't madame
Klepkes ? (ziet nu Klepkes zitten) Ach... Virginie... wat ben ik
over mijn toeren eh...

KLEPKES : Dat kan ik begrijpen, Germaine, ik zou al voor minder...

GERMAINE : Maar ga toch zitten...

ERNEST : Ze zit toch al... (terzijde :) Straks blijft ze nog een
half uur langer...

GERMAINE : Ach ja... zie je het... de kluts kwijt... zonder pardon...

KLEPKES : Kan gebeuren, Germaine, kan gebeuren...

GERMAINE : En de koffie is nog niet klaar...

ERNEST : Dat heb ik daarnet ook al meegedeeld in een perscommuniqué, maar ze schijnt het niet te willen begrijpen.

GERMAINE : Ernest !...

ERNEST : Germaine !...

GERMAINE : Ik zal...

ERNEST : (direct) Doe dat,... en ga nu maar terug naar de badkamer je toilet maken... Langs deze kant lijkt je op de toren van Pisa... (verplaatst zich even) en langs deze kant lijkt je wel de boze heks uit "Hans en Grietje". Als Polleke je zo ziet, dan mag Marijke het wel vergeten... Die jongen "pakt ne schrik" van jou, en slaat, als een geslagen hond met zijn staart tussen de benen, op de vlucht. Wat denk jij, madame Klepkes ?

KLEPKES : Zo'n vaart zal het wel niet nemen...

ERNEST : Dat zeg je nu... maar in je binnenste denk je er net over als ik. (Germaine af)

KLEPKES : Ja, als ik eerlijk mag zijn...

ERNEST : (verbetert haar) ... Moet zijn !...

KLEPKES : Euh... moet zijn... erg aantrekkelijk zag ze er niet uit, inderdaad.

ERNEST : Zo hoor ik het graag, madame Klepkes, neem nog maar een koekske...

KLEPKES : (verbaasd) Dat... euh... zal ik doen, als ze voor me staan.

ERNEST : Goed, het een plezier is het ander waard...

BOMPA : (heeft zich al de tijd achter zijn krant schuil gehouden) Is uw stem terug in orde, madame Klepkes ?

KLEPKES : (schrikt) Amaai... is dat schrikken... ik had u nog niet zien zitten, Jef...

ERNEST : 't Is altijd "ne stille" geweest, madame Klepkes. Ik gelijk echt veel op hem...

KLEPKES : Maar hij is jouw vader toch niet !?...

ERNEST : Eén : wie zal dat met zekerheid zeggen?... en twee : dat moet toch niet!?!...

KLEPKES : Ja, euh... euh... wat vroeg u ook alweer, Jef?

BOMPA : Hoe 't met uw stem is...

ERNEST : ... en met uw tong...ske...

BOMPA : Maar in feite moest ik dat niet vragen, ik heb het antwoord

immers al lang gekregen.

KLEPKES : (voelt zich onwennig) Euh... goed dan, ik zal maar stil-
aan opstappen, denk ik... ik voel me niet op mijn gemak hier tus-
sen de mannen...

ERNEST : Maar neen, madame Klepkés, blijf nog even en drink nog
eens aan je koffie...

KLEPKES : Hoe zou ik dat ?...

BOMMA : (direkt op uit keuken) Dag, madame Klepkés...

KLEPKES : Dag, Trees.

BOMPA : (direkt) Heeft ze al "drinken" gehad ?

BOMMA : Wie ?...

BOMPA : De kat...

BOMMA : Ja, ja...

BOMPA : Dat heeft precies lang geduurd.

ERNEST : Dat duurt altijd lang als je de borst geeft, en dan nog
op een respectabele leeftijd...

BOMMA : Ach, kwibus... ik heb Germaine nog even een handje toege-
stoken... ze is toch zo zenuwachtig.

ERNEST : Ziet ze er nu al wat fatsoenlijker uit ? 't Was net als-
of ze door een dorsmachine "gegaan" was...

BOMMA : Zo zag ze er nu ook niet bepaald uit,... alleen was ze
zeer verstrooid, ze wist blijkbaar niet meer wat ze deed.

KLEPKES : Ocharme toch...

BOMPA : Dan wordt de toestand ernstig, Ernest...

ERNEST : Dat is ie al lang...

BOMMA : Op een gegeven ogenblik was ze zelfs haar nagels aan 't
lakken met een lipstick...

BOMPA : Dat wordt tragisch.

ERNEST : Héél tragisch... dat is inderdaad niet meer normaal...

KLEPKES : Dat kan iedereen toch overkomen... Jij (tegen Ernest)
bent toch ook al eens appelen gaan plukken in de kerseboom !...

ERNEST : Ja, euh... maar dat is iets helemaal anders. We waren
toen nog maar pas getrouwd en ik wist nog niet zoveel af van fruit...

BOMPA : (lacht luid)...

BOMMA : Een antwoord heeft hij toch altijd klaar...

(Er wordt gebeld)

ERNEST : Er hangt weer iemand aan de bel...

GERMAINE : (stormt op uit keuken) (helemaal opgetut) Laat mij maar